

at man ikke kan gaa den Vej, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller anbefaler, nemlig at overlade til Kommunalraadene at afgøre, om de vil have Listeforbund eller ikke; hvis der skal være Listeforbund og Udpegning af særlige Kandidater, maa dette dog fastsættes ved Lov, det kan ikke overlades til den enkelte Kommune at tage Bestemmelse, thi saa kunde det jo være, at netop den Kommune, hvor det var mest uheldigt at anvende Listeforbund, fandt paa at anvende det, medens andre, hvor det vilde være mere tjenligt, ikke gjorde det.

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Sundbo: Nej, ikke helt nær.

Formanden: Det vilde være ønskeligt, om Forhandlingen kunde afsluttes i dette Møde, og jeg anmoder det ærede Medlem og efterfølgende Talere om at bidrage dertil.

Sundbo: Jeg skal gøre det saa kort som muligt. — Den konservative Ordfører sagde, at der var en Uklarhed, idet nogle kunde springe fra ved Listeforbund. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller netop paa det Punkt kom ind til Kærnen i Sagen. Thi det, der forkludrer Valget, er netop det, at medens der ellers kunde fremkomme Klarhed, ved at f. Eks. Venstre stemte klart paa en Venstreliste, og Konservative stemte klart paa en konservativ Liste, kan der ved Listeforbund være en lille konservativ Gruppe, der springer fra og stemmer paa Venstre. Den Slags Forkludring af et Valg og Mangel paa Sandhed er der ingen Grund til at holde Haanden over, saaledes som den højtærede Minister her vil gøre.

Baade det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Pinholt talte om Amdsraadsvalg, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kunde anbefale det Forslag, som Landstingsmand Piper har stillet i Valglovskommissionen, hvorefter Halvdelen af Valgmændene til Amdsraadsvalget skal vælges i Sogneraadene og den anden Halvdel direkte af Vælgerne. Dette er nu for det første en meget forkludrende Maade, synes jeg; saa er det dog meget bedre at lade dem allesammen vælge direkte af Vælgerne. Men dernæst var der den Morsomhed, at medens det ærede Medlem Hr. Christmas Møller meget godt kunde tænke sig, at man paa samme Dag valgte Halvdelen af Valgmændene til Amdsraads

valget og Sogneraadsmemberne, kunde det ærede Medlem Hr. Pinholt paa ingen Maade tænke sig, at dette kunde ske paa samme Dag. Der er altsaa her en bestemt Modsætning mellem de to Herrer, som ikke varsler godt, hvis de to Partier fremdeles skal danne den parlamentariske Basis for det høje Ministerium.

Endnu har jeg et Spørgsmaal, nemlig om de syges Stemmeret. Derom udtalte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at han vilde forhandle Kommissionens Forslag paa dette Omraade er tiltraadt af alle Medlemmer af Kommissionen undtagen for et enkelt Punkts Vedkommende af Landstingsmand Piper, og det forbavser mig derfor i høj Grad, at den højtærede Minister ikke blot gaar imod mine Partifæller — det er naturligt, det er han saa at sige skabt til, det maa være hans Pligt at forkaste vore Forslag med Glans — men ogsaa gaar imod sine egne Partifæller; jeg synes, det er Udtryk for et Overmod, som han ikke skulde vise. Hvor Kommissionen har været saa enig som i dette Spørgsmaal, havde det, forekommer det mig, været rigtigt, om Ministeren havde fulgt den, navnlig naar han ikke har bedre Argumenter end dem, han fremsatte, idet han sagde, at det vilde volde Ulejlighed. Ja, er Valg andet end til Ulejlighed for Valgbestyrelsen? Det er derfor, vi har den, den har vær's god at paatage sin den Ulejlighed, der kan blive ud af det. Saa vaagede Ministeren i dette Tilfælde stærkt over den hemmelige Afstemning. Det bedrøver mig, at han ikke gjorde det, da der var Tale om at sætte Kryds ved den enkelte Kandidat eller at skrive den enkelte Kandidats Navn. Da var der Grund til det. Her er der saamænd ingen Fare for den hemmelige Afstemning, saa meget mindre som der staar i vort Forslags § 37, at den, der skal afgive Stemme uden personligt Fremmøde, skal „i Enrum og uset udfylde den udleverede Stemmeseddel, indlægge den i en særskilt Konvolut og tilklæbe denne“. Det er virkelig hemmelig Afstemning; og dette med, at Grosserereren, der sender sin Karl ud, kan røbe Hemmeligheden, hører slet ingen Steder hjemme, Karlen skal jo afgive sin Stemme uset og hemmeligt, saaledes at Grosserereren slet ikke faar noget at vide om den Ting. Det eneste, Grosserereren kan faa med at gøre, er at attestere, at Følgeskrivelsen er underskrevet af den paagældende Vælger, men det kan ikke røbe, hvorledes den paagældende Vælger har stemt. Men, siger den højtærede Minister, Patienterne vilde lide, hvis de skulde stemme, naar de laa paa